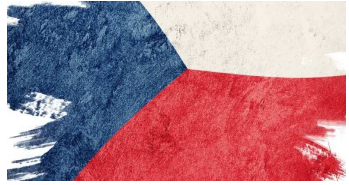

OV, MĚR KSČM a LKŽ Kladno

Vás zvou na

oslavu Svátku práce

1. máj 2024

na

náměstí Sítná Kladno

od 9 hodin

Projevy, suvenýry, tiskoviny, setkání s přáteli,
malé občerstvení, pohodové hudební vystoupení

Vyhrál mier a česko – slovenská spolupráca

Tentokrát začneme mimořádně ze zahraničí. I když já Slovensko považuji jako součást mého srdce. Slovenská volební noc přinesla ledovou sprchu nejen slovenské opozici, ale i české vládě. Vyhrál Peter Pellegrini, předseda slovenského parlamentu podporovaný vládní koalicí, který získal 53,12 %. Prohrál Ivan Korčok, který od roku 1993 téměř nepřetržitě zastával významné funkce ve slovenské diplomacii. V letech 2020 až 2022 byl ministrem zahraničí dokonce ve dvou slovenských vládách. V sobotních volbách získal 46,87 % hlasů.

Nepotvrdily se tak výzkumy veřejného mínění, podle nichž mohl Korčok vyhrát i druhé kolo. Naopak. Pellegrini nejenže vyhrál o téměř 7 %, ale s výjimkou Bratislavy a Košic vyhrál v téměř všech velkých městech a v naprosté většině okresů (61 vs. 18). Pellegrinimu se evidentně podařilo získat významnou část voličů Štefana Harabína a předsedy Maďarské aliance Krisztiána Forró.

Volební účast byla na Slovensko nezvykle vysoká – přes 61 % (nárůst o 11 % ve srovnání s prvním kolem) a celá kampaň byla provázána bezprecedentním napětím, neboť šlo o střet zcela protichůdného pojetí politiky. Zvláště té zahraniční. Korčok – mj. též bývalý slovenský velvyslanec v USA – se nikdy netajil svými sympatiemi k nim. Naopak Pellegrini americkou zahraniční politiku kritizoval.

Největším jádrem sporu se stal postoj vůči konfliktu na Ukrajině. Korčok podporuje úsilí NATO vyzbrojit Ukrajinu a umožnit jí tak (teoreticky) vyhnat ruské jednotky ze svého území. Pellegrini argumentuje, že takový scénář je zcela nerealistický a další dodávky zbraní jen válku prodlužují, což vede k vysokým lidským ztrátám i pokračující destrukci země, a proto prosazuje příměří a zahájení diplomatického jednání ve snaze nalézt mírové řešení konfliktu. V jistých volebních zkratkách byl tak Korčok prezentován jako stoupenec války kdežto Pellegrini jako stoupenec míru. Pokud jde o Ukrajinu, tak se Pellegrini ztotožnil s postojem vládní koalice, reprezentovaným premiérem Ficem, který během loňské vítězné volební kampaně opakoval, že bude-li premiérem, tak na Ukrajinu nepošle ani náboj. Za tento postoj mnozí západní politici označují Fica za proruského populistu. Díky podpoře Ficovy vlády si během prezidentské kampaně Pellegrini vysloužil podobné nálepky. Jeho kritici přitom tiše přešli známý rozchod Fica s Pellegrinim, který v roce 2020 po mnoha letech opustil Ficovu stranu Směr a založil si vlastní stranu Hlas-sociální demokracie.

Právě Ficova kritika války a podpora míru vyprovokovala Fialovu vládu k naprosto bezprecedentnímu kroku, tj. přerušení společných mezivládních jednání. Fiala to ještě korunoval tím, že ve Strakově akademii přijal představitele opozice, předsedu Progresivního Slovenska, Martina Šimečku. Stejný signál vyslal prezident Pavel, který v rámci V4 přijal na Hradě jen polského premiéra Tuska.

Pellegrini i Fico na tento diplomatický políček reagovali státnicky a zdůraznili, že oni neudělají nic, co by mohlo ohrozit dobré česko-slovenské vztahy, na nichž jim velmi záleží. Čeští politici se bezesporu dopustili vměšování se do slovenských voleb. A své zklamání z vítězství Pellegriniho se ani nesnažili zakrývat. Fiala a Pavel aspoň formálně Pellegrinimu povinně pogratovali ke zvolení. Ale například Jiří Pospíšil, europoslanec za vládní TOP 09, pohovořil o Putinovu trojském koni a místopředs. Sněmovny za vládní piráty Richterová pronesla, že nejen Fico, ale i Pellegrini hovoří »tónem Moskvy«. A že česká vláda bude muset opakovat vzkaz, který vyslala přerušením vzájemných jednání, ale který Slovensko nevezalo pořádně v potaz. Vměšování tedy pravděpodobně jen tak neskončí.

Fialova vláda svým zcela neomaleným gestem chtěla dát najevo, že bojuje za zájmy ukrajinské vlády a je ochotná hodit přes palubu česko-slovenské vztahy, které podle oficiální Koncepce české zahraniční politiky by měly být »nadstandardní«. Bohužel si při tom Fiala nevsíml, že v nejbližších dnech dojde ke společnému jednání slovenské a ukrajinské vlády ve slovenských Michalovcích. Ukrajinské vládě postoje Slováků nevdá, ale česká je ochotna kvůli nim ohrozit úzké historické vazby! Jaké paradoxy.

Myslím, že mnoha lidem otevřelo oči také vystoupení pana Korčoka poté, co se dozvěděl, že, navzdory neskutečné mediální podpoře, se nestane slovenským prezidentem. Kde zůstala jeho pověstná diplomatičnost? Jeho slušnost schovaná za krásnými kulatými brýlemi, z něhož byl vytvořen podobně prázdný symbol jako z flanelky u Petra Pavla? Takhle jedná fracek, kterému seberete hračku. Eduard Chmelár to okomentoval: »Bezprostřední reakce poraženého kandidáta Ivana

Korčoka po prohraných volbách nemá v dějinách politické kultury obdobu. Osočování soupeře a vyhrožování mu je něco, co nepatří do demokratické politiky a už vůbec ne do slovní výbavy diplomata. K demokracii patří i umění důstojně uznat porážku.«

Madame Pekarová utrácí

Ale pojďme zpět do ČR... Server Kverulant druhý rok po sobě vyzval Markétu Pekarovou Adamovou k omluvě a zastavení rozhazování veřejných peněz. Předsedkyně dolní komory Pekarová totiž koncem ledna 2022 oznámila, že sněmovna v roce 2022 ušetří pod jejím vedením takřka 40 milionů korun. »Jednou z oblastí, kde dojde ke snížení výdajů, jsou zahraniční cesty,« uvedla předsedkyně PS Pekarová. »Při schvalování služebních cest budeme navíc více dbát na jejich smysluplnost, efektivitu a přínosnost,« dodala. A přihodila ještě kritiku Babišovy vlády: »Minulá vláda nehorázně zadlužila naši zemi. Proto je teď nutné přistoupit k úsporným opatřením. Nelze se tvářit, že obrovské zadlužení není problém. Úspory se budou týkat i PS.«

Bilance za rok 2023? Sněmovna pod jejím vedením za rok 2023 přečerpalala svůj rozpočet o 43 miliony korun. Když přitom Kverulant kritizoval Pekarovou Adamovou už loni za to, že sněmovna v roce 2022 utratila o 141 milionů více, než činily průměrné sněmovní výdaje v letech 2018-2021, předsedkyně TOP 09 se to nelíbilo a požadovala od serveru omluvu. V rámci toho se dokonce neostýchala serveru vyhrožovat právními kroky za to, že si na její plané sliby dovolil upozornit. V dopise od vedoucího Kanceláře PS tehdy stálo »Vyzýváme server Kverulant.org k okamžité opravě do čtvrtka 20. dubna 2023 do 12.00 hodin. Jinak bude Kancelář PS nucena domáhat se svých práv soudní cestou.« Pekarová přitom původně slibovala, že v roce 2022 sněmovna 40 milionů ušetří. Svůj slib tak porušila o celých 182 milionů korun. Mimo jiné i kvůli tomu, že pod vedením Pekarové výrazně vzrostly ve sněmovně náklady na cesty poslanců, tedy ty, které Pekarová původně slíbila snížit.

I kvůli tristní bilanci se tedy pro rok 2023 rozpočet Sněmovny o 90 milionů navýšil. Ano, navýšil! Ani to však k vyrovnanému rozpočtu nevedlo. Právě zdravé veřejné finance přitom byly jedním z hlavních programových bodů koalice SPOLU.

Bojí se o »fleký«

Premiér Fiala i přes porušování snad úplně všech předvolebních slibů přitom zůstává ledově klidný. Při zahájení kampaně SPOLU totiž prohlásil, že na základě interních analýz této koalice žádní voliči neodcházejí. Docela odvážně, vzhledem k tomu, že podle posledního průzkumu agentury CVVM důvěřuje jeho vládě jen pětina obyvatel ČR a možnost »zcela důvěřuji« ve zmiňovaném dotazování zvolila pouhá dvě procenta respondentů. Možná že tento negativní trend hodlá SPOLU zvrátit nabídkou kandidátů pro blížící se volby do Evropského parlamentu. Do těch se totiž podle premiéra podařilo SPOLU sestavit tým výrazných osobností. Zapomněl však dodat, že usvědčený dezinformátor Vondra, neviditelná europoslankyně Vrecionová, zelený fanatik a fanda eura Niedermaier a bývalý mluvčí lichvářů Tomáš Zdechovský se osobností ze svých stran báli. Proto TOP 09 škrtila možnost kandidatury Miroslava Kalouska a KDU-ČSL zase zařídila pana Hayato Okamuru, což jejich dlouholetý člen Petr Pithart okomentoval následovně: »Jistě, Alexandr Vondra zvolen určitě bude. A to, i když by pan Hayato na kandidátce zůstal. Je na prvním místě. Ale co už paní Vrecionová? Ta je tam třetí. A co kdyby přeskočil i jedničku lidovců, která je na čtvrtém místě? Moji lidovci tak ukázali, že vůbec netuší, která bije!«

Takzvané osobnosti, které na kandidátce zůstaly, tak na osmém místě reprezentuje např. Filip Benda, mladší bratr poslance-rekordmana Marka Bendy, absolvent Teologické fakulty Jihočeské univerzity, celoživotně působící na ministerstvech vedených ODS. Jako úředník pracoval Filip Benda v sekretariátu ministrů Nečase, Vondry i Stanjury. Věřím, že voliči tomuto nepotismu řeknou STAČILO!

Krvavý dvojí metr. Nepřekvapivé

Situace na Blízkém východě nadále eskuluje. Ve stejnou dobu, co Izrael hrubě porušoval Ženevské konvence při dokončování téměř úplné likvidace největší nemocnice v pásmu Gazy Aš-Šifá, byl napaden také konzulát Íránu v hlavním městě Sýrie – Damašku. Írán z útoku, jež porušuje princip nedotknutelnosti konzulárních míst, obvinil právě Izrael, který Sýrii bez jejího svolení zcela pravidelně bombarduje a usiluje o svržení místního prezidenta Bašára al-Assáda. Izrael vinu neodmítnul a obvinění nekomentoval, Ruská federace proto na zasedání Rady bezpečnosti OSN připravila návrh odsuzující izraelský útok na íránský konzulát. USA spolu s Velkou Británií a Francií však odmítly o návrhu vůbec jednat a útok bagatelizovaly. I když se to tak nemusí zdát, jde o velmi nebezpečný precedent, který z diplomatických míst dělá legitimní vojenské cíle, což je dobré si připomenout zrovna v době, kdy máme válku i v Evropě. Je příznačné, že útok na konzulární úřad nyní bagatelizovali právě členové Aliance, která před 25 lety bombardovala čínské velvyslanectví v Bělehradě.

Likvidace nemocnic a znemožnění tak lékařské péče raněným včetně žen a dětí, stejně jako možný útok na konzulát cizího státu, nebo zavraždění desítek tisíc civilistů nechal USA klidnými. Klid zbraní, který nyní žádají i někteří tradiční američtí spojenci nebo třeba papež František, nadále USA znemožňují a Izraeli navyšují vojenskou pomoc. V minulém týdnu se však stalo něco, co donutilo i prezidenta Bidena k mírné změně rétoriky, v zoufalé snaze udržet si hlasy amerických občanů znechucených jeho podporou válečných zločinů a militarizace jako takové, v nadcházejících prezidentských volbách. Izrael totiž podnikl vojenský útok na humanitární konvoj, při kterém zabil 7 pracovníků charitativní organizace.

Tak uvidíme, zda se Biden dočká hlasů od Američanů, kteří si, tak jako my, přejí mír ať už na Blízkém východě, tak i ve východní Evropě.

Kateřina Konečná, europoslankyně, předsedkyně ÚV KSČM

Babiš není Fico

Po prezidentských volbách můžeme Slováckům jen závidět. Potvrdily, že Slováci si opravdu většinově přejí změnu kurzu, odmítají zločinnou podporu válčení na Ukrajině, která pouze »plní břicha« akcionářům amerického zbrojního průmyslu a ukrajinské zkorumpované smetánce, a chtějí v čele státu takové

politiky, kteří budou něco dělat především pro ně samé, pro zvyšování životní úrovně národa. Přirozeně se naskytá otázka, proč se i u nás situace nevyvíjí podobně? Jsou snad Češi opravdu hloupější než Slováci?

Člověku se v první chvíli chce říci, že jo! Bylo by to podloženo zkušenostmi s mnohými našimi spoluobčany. Pozor, teď vůbec nemluvíme a ani neuvažujeme o tuzemcích, kteří ze současné asociální, neoliberální a válečnické politiky těží, prostě jim to »sype«. Jde o ty ostatní, kteří dohlédnou jen pár metrů za plot své zahrádky, pokud ji tedy mají. Nicméně i Slováci v nedávné minulosti dokázali poctit svou důvěrou Matoviče, Hegera, Čaputovou, fandili Šimečkovi, tedy obdobám našich Fialů, Rakušanů, Jurečků, Pekarových, Pavlů ad. Jde jen o posun v čase. Takže v té větší či menší mozkové kapacitě Slováků a Čechů to nutně být nemusí...

Je to tedy otázka osobnosti v čele opozice? Bezesporně je, ale chce to trochu rozvést. Ono totiž záleží i na tom, jak ta opozice vypadá. Na Slovensku byl téměř od počátku tvář největší opoziční síly bývalý několikanásobný premiér, za kterého bylo Slovákům bezesporu líp. Nebylo pochyb, kdo je největším protivníkem tamní zaprodané vlády. V Česku je za lídra opozice také vydáván předchozí premiér, za kterého »bylo líp«. Rozdíl je ale markantní.

Odhlédněme od toho, kdo působí jako větší osobnost, zda ukoktaný Babiš, nebo charismatický Fico. Důležité jsou skutky. Ficovy kroky byly vždy ovlivněny jeho přirozeným sociálním citěním. Konzistentní je po celý čas i jeho postoj k válce na Ukrajině. Chápe ji jako zbytečný konflikt mezi Slovany vyvolaný zájmy mocných zvenčí. Proto upřednostňuje mírová jednání před podporou konfliktu na úkor vlastního národa. Na to nemohou Slováci ve své většině neslyšet.

Premiérovaní Babiše přineslo také řadu sociálních vymožeností, polepšili si například důchodci, na které se do té doby kašlalo. Nutno ale říci, že motivací bylo hlavně udržet se u moci. Jinými slovy, **dělal to pod tlakem koaličního partnera a zejména KSČM, která jeho vládě dala podporu.** Jinak je to veskrze pravicový politik, který se nikdy netajit tím, že by klidně (a rád) šel do koalice i s ODS. K válce na Ukrajině se staví jednou tak, podruhé onak, jak se to hodí. »Bezpečnostní« smlouvu s Američany, jejíž podpis se rovná vlastizradě, ale podpořil. Doufat tedy v to, že s ním přijde zásadní změna, je iluzorní. Mainstream Babiše »pronásleduje«, agentury mu okázale přidělují desítky procent podpory a společně vytvářejí dojem, že jedině on má sílu porazit demoliční pětikolku. Suma sumárum, Babiš se hodí. Je tu od toho, aby blokoval skutečnou opozici, zejména tu levicovou, a její osobnosti. Právě o tohle to má český volič proti slovenskému složitější. Líp může být jen tehdy, když to pochopí. **iportal Ivan Cinka**

EGYPT 7

Než budeme pokračovat s příběhem Nefertiti, dovolte malou osobní vsuvku. Poblíž Údolí králů jsem měl možnost vidět odkrytou vesnici, kde žili s rodinami stavitelé hrobek. Jediná vesnice na břehu mrtvých. Měsíc se dělil na 3 desetidenní týdny. Devět z nich bylo pracovních, desátý bylo volno. Ovšem to si zase sami budovali svůj poslední příbytek. Jejich předáci byli docela bohatí, přístupné jsou dvě krásné zdobené hrobky, kde jsou se svou rodinou zobrazeni. Zatímco panovník byl vždy mladý, tady jsou portréty realistické. Našel se tam jakýsi »stavební deník«. Omluvy z práce - nemoc, dokonce nutnost pít s kamarádem. V době Ramesse II. byla zaznamenána vyhraná roční stávka. Mzdu totiž tvořily životní potřeby pro rodiny. Když přísun potravin zeslábl, stávkovalo se. Nakonec se podařilo proniknout až k faraonovi, ten zjednal nápravu. Byla to zvláštní kasta, jacísi starověcí »nositelé státních tajemství«. A stejně jako dnes se tajemství dobře prodávala. Tenkrát vykradačům hrobů, dnes konkurenci. Viděli jsme i novodobou řemeslnickou vesnici, kde se opracovává alabastr. Bohatší než ty selské, některé domy jsou bíle omítnuté, na nich výjevy z cesty do Mekky, kterou má každý řádný muslim navštívit.

Kroky nového mladičkého *faraona Amenhotepa IV.* řídila matka Teje, která stejně už vládla v posledních dvou letech života svého manžela, ten už se na vyobrazeních nevyskytuje. Jak jsme už uvedli, velmi dobře vycházela s mladou vdovou, řešený byl sňatek s jejím synem. Z královské korespondence víme, že její otec Tušratta byl krajně nespokojen, že za jedinou dceru má vyplácet dvojí věno. Spekuluje se dokonce, že se po nějaký čas musela Nefertiti dělit o faraona s jeho matkou. A to podle rodinného vyobrazení, na kterém je princezna Baketaton, údajná dcera Teje a Amenhotepa III. stejně velká jako

princezna Anchesepaaton, nejstarší dcera Nefertity. Matka jistá, otec nejistý, jak se říká. (Jména mladších dcer královských manželů jsou Meritaton a Maketaton – milované Atonem - nastává doba jediného boha Atona.) Prvé roky manželství jsou oba zřejmě šťastni a spokojeni. Nefertiti je o 5 let starší a má podporu jeho matky, obě faraona vedou. Faraon se stává synem jediného boha a dává si nové jméno

Achnaton. Horlivou propagátorkou nového náboženství je zřejmě i Nefertiti, které se staří bohové Egypta pranic nelíbili. Kněží Amona se jí neúspěšně pokusili zízkat na svou stranu, vyvolali povstání. To bylo za velké podpory Neferiti a lidu, který si konečně mohl vyřídít účty s všemocnými kněžími, velmi krvavě potlačeno. Nastává doba obrazoborectví, ničení a přepisování nápisů a obrazů Amona. Zavedeno poprvé monoteistické náboženství. V prostoru Amarny si oba manželé vyhlédli nové sídlo a celý Egypt se dal do velkolepého budování nového hlavního města, které nazvali Achetatonem. Stalo se tak ve čtvrtém roce jejich vlády. Založení je vyobrazeno. Faraon jistě řídí slavnostní vůz, Nefertiti ho objímá kolem pasu. Lid jásá, sám bůh slunce přikázal celému národu postavit město k jeho chvále. Formulace nápisů svědčí o velmi silném postavení Nefertiti.

Achetaton byl vybudován v rekordně krátkém čase ve tvaru půlměsíce o délce 13km. Střed tvořil královský palác, domy dvořanů, harémy, skladiště i domy služebníků, královská cesta, »okno zjevování«, pod nímž lid mohl holdovat svým vládcům. Atonův chrám byl zbudován nejen zde, (o rozměrech 800m délky a 245m šířky), ale také v Karnaku. Bylo také městem umění. Sám faraon ke chvále Atona, (*bůh Slunce*), složil

oslavnou báseň, je prý ukázkou skutečné a krásné poezie. Nový kult změnil i malířství a sochařství, schematické znázorňování bylo nahrazeno reálnou podobou. To vše po tisíciletí leželo zapomenuto. Novodobí archeologové pak odvedli obrovský kus práce při systematickém odkrývání města. Po krátké době nového kultu mělo být vše zapomenuto, díky nim se objevilo v celé kráse. Neocenitelný zdroj poznatků vydal Amarnský archiv.

Zlatým hřebem bylo odkrytí sochařské dílny hlavního královského umělce Thutmoseho. Nejkrásnější socha Nefertiti zůstala neporušená, k vidění je v Berlíně, kam se kdysi neoprávněně dostala. (Pro zajímavost – v Amarně se našlo 564 jejích zobrazení.)

Jedno oko není dokončeno, snad schválně, sochař chtěl být možná něco víc než sochařem a toto byla malá pomsta. Což je ovšem jen spekulace. Pak nastal konec šťastného období starověké krasavice a o tom si budeme povídat příště. Pavel Hruban

KSČM už nevnímáme jen jako čistě levicovou stranu, říká o volební spolupráci s komunisty předseda ČSNS Michal Klusáček

Česká strana národně sociální bude pro volby do Evropského parlamentu součástí koalice STAČILO!, kde hraje prim KSČM, vedená stávající europoslankyní Kateřinou Konečnou. Vedle SD-SN Aleny Dernerové se na kandidátce objevuje řada osobností s různou politickou minulostí (Piráti, PRO, ANO), ale hlavní

otázkou je, jaká bude budoucnost. Tu vyhlíží i ČSNS předsedy Michala Klusáčka, který v rozhovoru pro [iportal24.cz](http://portal24.cz) vysvětluje, co jeho stranu, již historicky zdobí jména Edvarda Beneše, Petra Zenkla či Milady Horákové, vedlo do koalice s komunisty... Pane předsedo, v předešlých letech jste byli hodně spojováni, jak programově, tak personálně s parlamentní SPD, ale v posledním roce také, a to zejména, se spolkem Nespokojení, jehož jádrem jsou ČSSD nebo DOMOV Davida Tygra Ploce. Proč nakonec zvítězila varianta s komunisty po boku, kdy se i vaše jméno objevuje na kandidátce? My jsme poslední rok v rámci spolku Nespokojení vyjednávali o tom, jak se zúčastnit voleb do europarlamentu. A co vůbec v politice dál. Už v rámci spolku Nespokojených jsme všichni jeho členové jednali s KSČM o společném postupu pro volby do Evropského parlamentu. Jednání na této úrovni však zkrachovala.

Po tomto krachu jsme jednali dál, už ne jako spolek Nespokojení, ale jako Česká strana národně sociální, a dohodli jsme se, že přistoupíme ke koalici STAČILO! Rozhodli jsme se tak jednak z důvodu, že se s komunistickou stranou protínáme programově v řadě bodů, ale především proto, že už nevnímáme KSČM jen jako čistě levicovou stranu, protože politická škála, která dříve zahrnovala levici na jedné straně a pravici na straně druhé, se v současné době především dělí na strany národní a protinárodní, chcete-li korporátní. A tak, jak KSČM v této době vystupuje, tak na té škále národní vs. nadnárodní reprezentuje samozřejmě první variantu. To je hlavní důvod, proč jsme se rozhodli této koalici zúčastnit.

Zakladatelem spolku Nespokojení je expremiér Jiří Paroubek. Ten se letos stal předsedou ČSSD, tedy České suverenity sociální demokracie. Neuvažovala ČSNS, že by kandidovala do Evropského parlamentu právě po boku ČSSD, zvláště když Jiří Paroubek má – řekněme – národně socialistické kořeny...?

Budu se opakovat. My jsme v rámci spolku Nespokojení jednali s ČSSD, se stranou DOMOV, ale i s KSČM. Když ta jednání zkrachovala, vzniklo jakési vakuum a určitá nejednoznačnost. Já se s určitostí teprve před několika dny dozvěděl o tom, že Česká suverenity sociální demokracie bude do Evropského parlamentu kandidovat.

Vím, že probíhají programové schůzky koalice STAČILO! Jaké jsou hlavní programové body, na nichž se s komunisty shodnete? My jsme především proti politice, co v Evropské unii nastala po Lisabonské smlouvě. Odmítáme Green Deal, odmítáme, aby náš stát nesl následky umělé vyvolané migrační krize. Jsme pro vystoupení z NATO. To jsou, abych tak řekl, hlavní body.

Kandidujete do Evropského parlamentu. Jaký je vlastně postoj vaší strany k EU? KSČM chce referendum o setrvání České republiky v Unii. Máte stejný cíl? A jste vůbec jako strana pro pokračování našeho unijního svazku?

My jsme jednoznačně pro vystoupení z Evropské unie. Myslíme, že tento moloch je nereformovatelný. Na našem obyvatelstvu byl spáchaný podvod tím, že referendum bylo o vstupu do Evropské unie za nějakých podmínek, které se pak ovšem drasticky změnilo Lisabonskou smlouvou a to navzdory tomu, že ve Francii a Nizozemsku byla v referendu zamítnuta »Smlouva o Ústavě pro Evropu«, která se s Lisabonskou smlouvou v podstatě shoduje. U nás se referendum k tak důležité změně vůbec neprovedlo. Machinaci, kterou po roce 2005 Evropská unie s protlačení Lisabonské smlouvy předvedla, krásně ukázala nedemokratičnost tohoto »sdružení«.

Evropská unie je zkrátka něco, čeho bychom se prostě a jednoduše neměli účastnit, protože obyvatelstvo s tím nedalo souhlas. Čili my, jako Česká strana národně sociální, jsme jednoznačně pro vystoupení z EU.

A mělo by toto vystoupení nastat pomocí referenda, nebo na parlamentní, resp. vládní úrovni? Referendum by rozhodně mělo proběhnout. Ale pokud by v parlamentních volbách vyhrály politické strany, které by chtěly z Evropské unie vystoupit, a tento záměr byl odhlasován Sněmovnou, lze samozřejmě vystoupit i bez referenda. Jak ovšem říkám, korektnější by bylo zeptat se přímo občanů ČR.

S tím souvisí téma přijetí eura, které otevřel ve svém novoročním projevu prezident Petr Pavel a od té doby se jako bumerang vrací napříč celou politickou scénou. Vím, že jste pro vystoupení z EU, takže v případě, že by k němu došlo, nemusíme společnou měnu vůbec rozebírat. Ale momentálně v Unii pořád jsme, takže se vás nemohu na problematiku opuštění koruny nezeptat... Petr Pavel měl jasnou motivaci. Je to poslušný voják, vždycky jím byl a i na Nový rok poslouchal rozkazy... Česká strana národně sociální má ale v tomhle směru zcela jasno. Pokud se jako stát zbavíme vlastní měny, tak ztrácíme velikou, opravdu velikou část své suverenity. A my jsme pro českou neutralitu a českou suverenity. Proto je potřeba zachovat si vlastní měnu.

Dobrá, ale součástí přístupových dohod do Evropské unie bylo to, že euro výhledově, po splnění určitých kritérií, přijmeme... To je pravda. Ale opakují – my jsme jako strana byli proti vstupu do EU. A po celou dobu jsme náš postoj nezměnili...

Za týden čeká Českou stranu národně sociální sjezd. Co si od něj slibujete? A předpokládám, že budete znovu kandidovat na předsedu... Kandidovat rozhodně budu. A co si od sjezdu slibují? Že se vnitřně upevníme a že spolupráci, kterou jsme navázali, dále rozvineme. A že jako strana začneme růst. My jsme se teprve před dvěma lety sjednotili po konkurzu s odstěpenými stranami a teď nás čeká de facto první běžný a řádný sjezd, kde budeme vytyčovat jisté cíle na další 2 roky.

A máte představu, o jaké cíle půjde? Musíme nabrat členy, musíme se stát soběstačnými z členských příspěvků, čemuž se nyní blížíme, ale stále ještě to není realita. A především jsou před námi volby do krajských zastupitelstev, kde chceme být úspěšní, a za dva roky ty komunální. Uvidíme, v jakých koalicích se představíme a také koho podpoříme. Což se týká i klíčových parlamentních voleb v roce 2025. Není to tak dávno, co jsem říkal, že jsme v bodě nula, a teď je potřeba se od něj odrazit. Historická tradice naší strany k tomu ostatně velí! **iportal Petr Kojzar**

**Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138
e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz> MIČ 47 437**

Nevyžádané příspěvky nevracíme